

1.

Film rozvíjí tematiku války a její nevyhnutelnosti. Všechny postavy se snaží nějakým způsobem situaci přicházejícího konfliktu uchopit a pojmout. Yoran je pro válku, Raphi je pacifista, který se jí snaží vyhnout, zatímco Roy stojí na hranici mezi těmito extrémny. Autor rozehrává poměrně subtilní polemiku o tom, v jakém stavu (z hlediska spektra názorů na konflikt) mohla být tehdejší izraelská společnost.

2.

Díky tomu se můžeme dívat nejen na reprezentaci událostí ve filmu, ale též je můžeme sledovat skrze optiku člověka, jež události kolem sebe vstřebává a zpracovává je pro ostatní. Díky tomu má film i jemně dokumentární nádech.

3.

Přítomnost je ve chvílích, kdy Eileen odváží pozůstatky svého manžela domů a pouští si jeho úvahy, nahrané před válkou, během ní a po ní. Ty jí připomínají různé události. Vyprávěcí struktura je však dále komplikována zobrazováním příběhů, které si navzájem postavy vyprávějí. Často jsou přechody mezi vzpomínanou realitou manželky a jinými vzpomínkami dalších postav velmi nejasně odděleny, nehledě na velmi zajímavé postupy s délkou vyprávěných sekvencí (například vzpomínky, které se dějí zatímco jsou postavy v baru, zabírají mnohem více filmového času, než samotný pobyt v baru a následná cesta z něj).

5.

Válečná scéna je natočena hned v několika plánech. Z nejširšího hlediska se zde střídá samotná bitva a strategická mapa. Avšak bitva je navíc rozdělena na několik střídajících se sekvencí. Divák je nejdříve vtažen velmi dovednými filmařskými postupy do zuřící bitvy, může obdivovat její střihovou skladbu i působivost, poté se však na plátně začnou objevovat i zranění a pak osud jednoho jediného vojáka. Zaměřením se na jeden lidský element nás tvůrci účelně napínají a nechávají nás, pomocí empatie ke konkrétnímu člověku, se více vžít do nebezpečí.